

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. III. An confabulans vel garriens sub Missa?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

una Missa est unum totum successivum, seu habens verba & actiones sibi succedentes; igitur, licet una tota Missa possit coexistere alteri toti Missa, tanquam unum totum successivum alteri, & sic audiri simul plures tota Missa, ac per eas satisfieri simul voto & precepto, tamen pars Missa, tanquam totius successivi, non potest coexistere simul & conjungi cum altera parte ejusdem totius successivi, & sic facere unam integram seu totam Missam, non obstante, quod ad utramque par-

tem simul positam possit attendi: sicut non persolvitur Officium divinum seu Breriarium, si v. g. tres Lectiones à tribus diversis simul audiantur, una debet audiri & legi post alteram successivè, vid. Cardenas in Crisost. diff. 32. n. 36. Quamvis verò in rigore vera hæc esse censeam, suadeo tamen ut nemo, sine justa causa, praetersequatur, & ita parè cum DEO & Ecclesia, aut venialiter peccare non vereatur.

QUÆSTIO III.

An confabulans vel garriens sub Missa audiat Missam

Breviter, & dico, si confabulatio, vel locutio seria, de rebus profanis, sit continuata, & diu duret, non auditur, & sic non satisfit precepto Ecclesie. Idem est de lectione libri profani, litterarum novellarum &c. de descriptione, pictione &c. Ratio, quia hujusmodi actiones diu continuatæ neque cum attentione externa, quæ juxta omnes est necessaria, composibiles sunt, eò quod faciunt, ut talis non sit proximè potens advertere ad Sacrum, & actiones sacrificantis, consequenter ut modo humano & moraliter non sit præsens Sacro, quamvis physicè adsit. Nugnus 3. p. q. 83. art. 6. concl. 6. Palao tr. 22. pu. 16. n. 4. Pasqual. q. 1323. Gobat. tr. 5. Caf. 12. n. 289. Jllung tr. 5. n. 158. La Croix l. 3. p. 1. n. 653. contra Sot.

& Medinam. Quid autem sit attentio externa, quam impedit hujusmodi confabulatio &c. explicavi ad q. 1. secundum, in decisione præfenti. Dixi item I. si sit continuata; nam si fiat interruptim & per intervalia, ita ut relinquatur attentio externa, & possit litas ad aliquam internam, vi cuius possit adverti, quid agatur à sacrificante, erit quidem peccatum veniale contra debitam & loco sacro & Sacrificii reverentiam, præceptum tamen de attendendo Sacro quoad substantiam non completur. Dixi II. Si diu duret, h. e. ut per majorem vel per notabilem Missa partem, quamvis igitur ad validam Missa auditionem, & ad excludendum mortale peccatum, non requiratur præbabilius attentio interna actualis, sufficiat assistentia physica modo præ-

modo posita, h. e. cum intentione
 prava, seu voluntate saltem implicita,
 audienti Missam vel colendi DEUM,
 reputatur tamen simul negatio alterius
 actionis de se impossibilis cum omni
 attentione interna, in qua negatione
 consistit attentio externa, vel cum vir-
 tuali perseverantia dictæ intentionis,

sicut ad meritum orationis vocalis non
 ex necessitate requiritur, ut attentio
 adsit orationi per totum, sed vis primæ
 intentionis, qua aliquis ad orandum ac-
 cedit, reddit totam orationem merito-
 riam, ut ait S. Thomas 2. 2. q. 83. a.
 13. in C.

QUÆSTIO IV.

An dormitans audiat Sacrum?

Nequam statuat de hac qua-
 estione, advertendum est, dor-
 mitione in duplici sensu accipi; aliquan-
 do enim dicit dormitionem frequen-
 tem, & somnolentiam gravem aut
 somnum vehementem, quo sensus
 omnino ligantur, omnisque attentio
 ac mentis advertentia tollitur ad id,
 quod agitur; aliquando verò sumitur
 pro somnolentia aut somno admodum
 tenui & interrupto, ita ut relinquat ali-
 quatenus, etiam moraliter loquendo,
 attentionem & advertentiam ad id,
 quod agitur, uti quando quis vexatur
 somno, ac identidem ei resistit, mox
 evigilat, & mox iterum tenuiter dor-
 mit, moxque iterum sibi restituitur,
 ac iterum semidormit &c. Nunc

Et dico: si somnus est gravis, &
 somnolentia tanta, ut liget omnino
 sensus, omnemque attentionem im-
 pediat, ac per majorem aut notabilem
 partem durat, impedit auditio-
 nem Sacri, & per talem physicam præ-
 sentiam non satisficit præcepto de audi-
 enda Missa, sive dein talis somnolen-
 tia (R.P. Pichler Decisiones)

tia fuerit voluntaria sive involuntaria.
 Si verò somnolentia fuerit tam tenuis,
 & interrupta, ut relinquat aliqualem
 attentionem ad majorem Missæ par-
 tem, satisficit præcepto de audiendo Sa-
 cro quoad substantiam. & quamvis
 inducat peccatum veniale, si sit vo-
 luntaria, tamen non inducit obligatio-
 nem audiendi aliud Sacrum. Ratio pri-
 mæ partis est clara, quia talis dormi-
 tans vel taliter dormiens non assistit
 Sacro moraliter & modò humanò,
 idemque est, ac si non assisteret, vel
 domi mansisset. Dicastillo tr. 5. de
 Euch. d. 5. n. 120. seqq. Ratio secun-
 dæ; quia tam tenuis vel identidem in-
 interruptus somnus æquiparatur illis
 actionibus externis, quæ non tollunt
 omnem attentionem externam, & ex
 se impossibiles sunt cum aliqua at-
 tentione interna, licet per accidens non
 adsit attentio interna. Gobat cas. 11.
 n. 276. tr. 5. Theol. Experim.

Ex quo inferes, quid sentiendum de
 illo, qui somnolenter recitat Horas
 Canonicas, uti subinde contingit fatiga-
 tis